

İnanmak, doğru olmak ve cennet

Ali Bey: “Amele yansımayan bir iman kurtuluş vesikası olabilir mi? Risâle-i Nûr okuyanın imansız kabre girmeyeceği müjdesini açıklar mısınız? Ne demektir? Bir an-ı seyyâle iman ve intisap ne demektir?”

RABBİM ALLAH’TIR DEYİP DOSDOĞRU OLMAK

Süfyan İbnu Abdullah es-Sakafî (ra) anlatıyor: “Dedim ki: Ey Allah’ın Resûlü, bana İslâm hakkında öyle bir bilgi ver ki, bana yetsin ve sizden başka hiç kimseye İslâm’dan sormaya ihtiyacım olmasın.”

Resûlullah Efendimiz (asm) şu cevabı verdi:

“Allah’a inandım de ve sonra dosdoğru ol”¹

Nitekim Rabbim Allah’tır deyip sonra da dosdoğru olanları Kur’ân da kucaklıyor:

“Şüphesiz ‘Rabbimiz Allah’tır’ deyip de, sonra dosdoğru olanlar var ya, onların üzerine akın akın melekler iner ve derler ki: ‘Korkmayın, üzülmeyin, size (dünyada iken) va’dedilmekte olan cennetle sevinin!’”²

İşte bütün mesele bu: “ ‘Allah’a inandım’ demek; sonra dosdoğru olmak!”

AMEL-İ SALİHİ YAŞAMAK

Dosdoğru olanlar, yapmakla yükümlü oldukları emirleri kavramakta gecikmezler. Doğruluk, bu kimselerin rehberleri olur. Kalplerinde önce îmânla doğruluk bütünleşmiştir.

Fakat şeytan belâmızdır; görevini yapacaktır; bizi dosdoğru çizgimizden saptırmak, istikâmetimizi bozdukmak, ayağımızı kaydırmak, bizi sırat-ı müstakîmden alı koymak ve bizi Allah’ın rızâsının uzağına atmak için var gücüyle, ama var gücüyle şeytan çalışıyor. Kur’ân’ın en öncelikli uyarısı da, şeytana aldanmamak hakkındadır nitekim. Kur’ân o kadar nettir ki bu konuda; şöyle buyuruyor: “Ey Âdem oğulları! Size ‘Şeytana tapmayın! Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır’ demedim mi? “Ve ‘Bana ibâdet ediniz. Doğru yol budur!’ demedim mi? Şeytan sizden pek çok toplulukları kandırdı. Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?”³

Îmândan sonra amel-i salih muvaffak olmak, mü'minin hayatında önemli bir yükümlülüktür. Amel-i sâlihi yaşamak, esasen dosdoğru olmak demektir. Çünkü amel-i sâlih esaslarını belirleyen, îmânla bağlandığımız Rabb'imizden başkası değildir. Öyleyse içimizdeki doğruluk bizi Allah'ın emirlerine uymaya, yasaklarından kaçınmaya, yani amel-i salih uygulamaya götürür.

İMAN İLE AMEL-İ SALİH BİRBİRİNİ BESLER

Peki, amel-i salih aykırı davranışlarımız olmaz mı? Kendimizi günahsız mı bilmeliyiz? Hayır! Çünkü beşeriz ve insanız. Kendimizi günahsız bilemeyiz. Esasen kendini günahsız bilmek, ciddî bir yanılmadır. Fakat, günahlarımız karşısında Allah'ın Ğafûr, Gaffâr, Tevvâb, Afüvv, Settâr olduğunu aklımızdan çıkarmamalı; günahlarımızdan muhakkak pişmanlık duymayı ve muhakkak Allah'a sığınmayı ihmal etmemeliyiz.

Risâle-i Nûr'u bilerek ve anlayarak okumak Allah'ın izniyle iman-ı tahkikîyi kazandırır. Îmân-ı tahkiki doğrudan amele yansır, amel-i salih olarak tezahür eder ve insanı takvâ sahibi kılar. İşte Peygamber Efendimiz'in (asm) iman çizgisinde işâret buyurduğu dosdoğru olmak budur. Ömrün sonuna kadar îman amel-i salih olarak davranışlarımızı disipline eder; amel-i sâlih de îmânımızı artırır ve inkişaf verir. Yani îmânla amel-i salih ömrün sonuna kadar birbirini besler ve takviye eder. Bu süreçte iken gelen Azrâil (as) ise, insanın ruhunu inşallah îmânla teslim alır.

CENNETE GİRMENİN SIRRI

Üstad Bedüzzaman Hazretleri Allah'a iman içerisinde bir an yaşamamanın, imansız binler sene yaşamaya bedel olduğunu, bir an Allah'ın rızâsı dâiresinde bulunmanın, hadsiz varlık nurlarını kazandıracağını muhtelif Risâlelerde vurgular.⁴ Peygamber Efendimiz'in (asm), "Kim ki son sözü lâ ilâhe illallah olursa Cennete girer." hadisinin tefsîri mahiyetinde bir iman müjdesidir bu.

Yani esas olan Allah'a iman farkında olmak, şuurunda bulunmak, Allah korkusunu dem ve damarlarımıza kadar yaşamaktır.

Esas olan ömrümüz kaldıkça bu îmânda sâdik kalmak ve son nefesimizi Allah'a îmân içerisinde teslim etmektir.

Cenab-ı Hak cümlemizi îmân-ı kâminden ve istikâmetten ayırmasın. Âmin.

Dipnotlar:

1- Müslim, İman 62, (38)

2- Fussilet Suresi: 30; (Benzer ayet: Ahkaf Suresi: 13)

3- Yâsîn Sûresi, 36/60, 61, 62

4- Mektûbât, s. 280; Lem'alar, s. 256